هم معنا بودن تعبیر قرائت متداول با تواتر؛ شاهدی بر اعتقاد بی نظیر تشیّع در تواتر قرآن

ما در اینجا دو بحث داریم. یکی اینکه آیا قرآن باید متواتر باشد یا نه؟ یکی اینکه چه قرائتی مجاز است و چه قرائتی مجاز نیست. دو بحث خیلی خوب. دیدم عده‌ای می‌گویند اول کسی که تواتر را در قرائات مطرح کرده فخر رازی است. اصلاً قبل از فخر رازی کسی نمی گفته که قرآن متواتر است. اینها را او آورده است. آیا به این صورت است؟! با شواهدی که من جمع‌آوری کردم اصلاً به این صورت نیست. یعنی مرحوم شیخ الطائفه و اساتید ایشان –سید مرتضی، شیخ مفید- مبنایی که مقدس اردبیلی می‌گویند را پایه ریزی کردند. خیلی جالب است. یعنی در فقه شیعه یک دستگاهی مشاهده می‌شود که این فضا در اهل‌سنت نیست. وقتی شما کتب فقهی شیعه قبل از قرن یازدهم را می‌بینید، می‌بینید همه یک دست می‌گویند که قرآن باید متواتر باشد. اگر متواتر نباشد که ما اصلاً آن را قبول نداریم. مجاز نیست. مجازی که شیخ فرمود، پس تداول یعنی تواتر. شیخ فرمودند «اجمعوا علی جواز ما یتداوله القراء بینهم»، یعنی «یتواتر بینهم عن المشارع». لذا در نبالهٔ آن فرمودند «اجازوا بالمجاز الذی یجوز بین القراء». بین قراء مجاز چیست؟ آن چیزی که متواتر باشد.

اینها را از کجا می‌گویم؟ من آدرس ها را می‌گویم یادداشت کنید. ببینید چقدر جالب است.

بازبینی #2
ایجاد شده 18 آوریل 2024 14:06:00 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 مه 2024 13:46:09 توسط ... .